

ATLETISM

TOATĂ ATENŢIA PROBELOR DE CONTROL

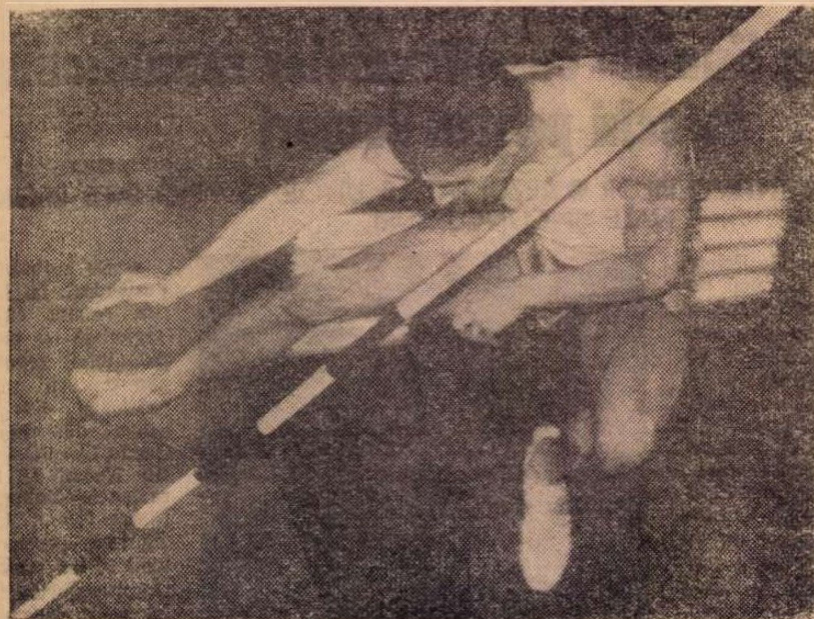
A intrat în tradiţie ca la sfîrşitul lunii februarie cei mai buni atleţi să ia parte la întrecerile concursului republican al seniorilor pe teren acoperit. Cu această ocazie fiecare dintre concurenţi participă la o probă nouă: hexatlonul. Este vorba de o „combinaţie" din proba atletică de specialitate, 50 m, lungime şi triplu fără elan, tracţiuni în braţe şi cros (400 m pentru femei şi 800 m pentru bărbaţi), ale cărei rezultate le evaluăm pe baza unei tabele de punctaj proprii.

Concursul republican de sală este programat la sfîrşitul etapei de iarnă din perioada pregătitoare, iar hexatlonul vine să sprijine concretizarea sarcinilor etapei: pregătirea fizică generală, pregătirea fizică specială şi, într-o mai mică măsură, pregătirea tehnică.

Din acest punct de vedere sînt concludente rezultatele obţinute în concursul de la sfîrşitul săptămînii trecute, de către o serie de atleţi dintre care Şerban Ciochină, Gheorghe Zamfirescu, Nicolae Macovei, Viorica Viscopoleanu (la 40 mg), Vasile Dumitrescu etc. Toţi aceştia au stabilit noi recorduri de sală, deşi pregătirea lor de pînă acum s-a desfăşurat în condiţii de lucru mult diferite de cele ale sălii Floreasca, şi în mare măsură nespecifice.

Aceste exemple duc la concluzia că se poate face atletism şi în timpul iernii, în condiţii diferite, existente în diferite localităţi din ţară.

Rezultate bune au mai realizat şi alţi atleţi: Al. Tudoraşcu, R. Radoslav, V. Popescu, Ad. Gagea, T. Vişlnescu, L. Levonian, V. Mihai, Gh. Luchian etc.

Eugen Ducu a cîştigat întrecerea săritorilor în înălţime cu 1,98 m
Foto: I. Mihăică

Cercetînd, în ansamblu, rezultatele înregistrate la recentul concurs de sală, în special cele de la hexatlon, se constată că atleţii participanţi au acordat o atenţie mai mare pregătirii lor decît în anii trecuţi. Aceste rezultate, obţinute în probele de control, ne ajută să apreciem stadiul actual de pregătire. Există însă o condiţie atunci cînd facem această apreciere: atletul respectiv să fi participat la probele de control cu toată seriozitatea şi la limita posibilităţilor sale la această dată.

Iată cîteva constatări desprinse din analiza acestor rezultate.

Proba de 50 m a fost cîştigată de Al. Tudoraşcu (V. Jurcă a fost al V-lea) dar la încheierea hexatlonului pe primul loc s-a aflat Jurcă, iar Tudoraşcu pe locul... 5! Iată comparativ care au fost cifrele atinse de aceşti doi atleţi:

	1	2	3	4	5	6	7
V. Jurcă	6,2 (5)	5,9	2,96	9,42	15	2:14,0	1577 (I)
Al. Tudoraşcu	5,9 (1)	5,9	2,78	8,58	30	2:54,0	1130 (V)

Notă: 1 şi 2 — 50 m; 3 — lungime f. elan; 4 — triplu f. elan; 5 — tracţiuni în braţe; 6 — cros 800 m; 7 — total puncte hexatlon.

Pe baza acestor rezultate se poate vedea că Valeriu Jurcă este pregătit multilateral şi la un nivel mai ridicat decît Tudoraşcu.

La lungime băieţi situaţia este asemănătoare şi o voi prezenta pentru comparaţie:

	1	2	3	4	5	6	7
M. Calnicov	7,22 (1)	6,1	2,66	8,49	5	3:08	1704 (VI)
N. Popovschi	7,13 (2)	6,2	2,88	8,96	12	3:40	1837 (IV)
A. Samungi	7,11 (3)	6,2	2,88	8,87	14	2,33	1949 (I)
R. Radoslav	6,70 (4)	6,3	2,66	8,31	15	2,20	1855 (III)

Notă: 1 — lungime, proba specifică; 2 — 50 m; 3 — lungime fără elan; 4 — triplu fără elan; 5 — tracţiuni în braţe; 6 — cros 800 m; 7 — total punctaj hexatlon şi locul ocupat în clasamentul general al acestei probe.

Toate aceste date trebuie să constituie o bază concretă de analiză pentru fiecare atlet. Dacă probele de control general vor fi completate cu probe de control specifice se poate forma o părere mai obiectivă asupra stadiului de pregătire precum şi asupra factorilor antrenamentului cărora este necesar să li se acorde o atenţie sporită.

O altă constatare de ordin general: privind clasamentul tuturor participanţilor la probele de control din cadrul hexatlonului (cîştigat de Valeriu Jurcă) observăm că între primii zece atleţi figurează patru alergători, patru săritori, un decatlonist şi un aruncător. Pînă acum eram obişnuiţi ca aruncătorii să se găsească în fruntea acestui clasament. De aceea, cred că este foarte indicat ca antrenorii de la aruncări să analizeze acest clasament care poate să le explice şi situaţia necorespunzătoare, pe plan internaţional, în care ne găsim la aceste probe.

La fete, în primele zece (în frunte se află Viorica Viscopoleanu) se găsesc cinci săritoare de la lungime, trei alergătoare şi două pentatloniste. Şi aici trebuie făcută o legătură cu situaţia necorespunzătoare a rezultatelor de la probele de aruncări! Recordmana ţării la lungime, Viorica Viscopoleanu, dovedeşte, în acest an, o bună pregătire fizică multilaterală: 50 m — 6,9 (în serii 6,6), 40 mg — 6,1; lungime fără elan — 3,44 m; triplu fără elan — 7,60 m; tracţiuni în braţe — 8; 400 m cros — 68,0.

Concursul republican de sală a furnizat însă şi o serie de exemple negative (Ion Carolea: lungime f.e. — 2,22 m; triplu f.e. — 6,62 m; cros — 3:08; Constantin Creţu, la aceleaşi probe, 2,50 m — 7,51 m — 3,3 m etc.). Unii atleţi printre care Ana Sălăgean, Erica Scherer, I. Moisescu (aceiaşi ca anul trecut), C. Drăgulescu, P. Ciobanu, V. Raica, D. Piştalu şi alţii n-au participat la probele de control. Ce părere au despre aceasta antrenorii atleţilor respectivi?

Etapa de primăvară care începe peste puţin timp va avea alte sarcini: va creşte în pondere pregătirea fizică specială şi cea tehnică. Luna martie constituie un nou vîrf al curbelor volumului şi intensităţii muncii (pentru sportivii care au ca vîrf de formă lunile iunie—iulie), dar toţi atleţii noştri trebuie să fie permanent preocupaţi de pregătirea lor fizică multilaterală.

Numai procedînd cu toată seriozitatea vom putea asigura o bază solidă rezultatelor din sezonul competiţional în aer liber.

Prof. GH. ZÎMBREŞTEANU
antrenor federal

300 participanţi la etapa a doua a campionatului Capitalei

Duminică dimineaţa, comisia de specialitate a oraşului Bucureşti a organizat în sala Floreasca II cea de a doua etapă din cadrul campionatului Capitalei, rezervat juniorilor de categoria a II-a. La acest concurs au participat un număr mare de atleţi şi s-au obţinut rezultate la nivelul compionatului republican. Iată cifrele de participanţi ale cluburilor: S.S.E. II — 61 concurenţi, Rapid — 46, S.S.E. I — 38, Progresul — 35, Dinamo — 22, Viitorul — 21 şi alte cluburi cu mai puţini concurenţi. Iată cele mai bune rezultate: 55 m garduri: 1. *M. Drăguleţ* (Met.) 8,2; 2. *Ivan Cristian* (Rapid) 8,6; 3. *Ion Şerban* (S.S.E. I) 8,8; 50 m plat (b): 1. *Alex. Niculescu* (Dinamo) 6,5; 2. *Anton Totiş* (S.S.E. II) 6,5; *Gh. Romenci* (S.S.E. II) 6,5; *Tudor Stomf* (Palatul Pionierilor) 6,5 şi *Mihai Olteanu* (Viitorul) 6,5. Lungime (b): *Ivan Cristian* (Rapid) 5,79; *Tudor Mihai* (S.S.E. I) 5,58; *Nicolae Pintea* (Unirea) 5,55. Greutate (b): *Mugur Saranciuc* (Prog.) 12,67; *Petre Ciolac* (Voinţa) 12,22; *Beno Schwartz* (S.S.E. II) 12,20. Înălţime (b): *Ion Şerban* (S.S.E. I) 1,65 (accidentat), *George Sapira* (S.S.E. II) 1,60; *Anton Niculescu* (Progr.) 1,55. 40 m garduri (fete): *Elisabeta Scarciu* (S.S.E. II) 6,8; *Doina Bădescu* (Rapid) 6,9; *Cornelia Gheorghe* (C.S.S.) 7,0. 50 m plat; *Aura Petrescu* (S.S.E. II) 7,1; *Marta Anghel* (S.S.E. II) 7,1; *Victoria Lazăr* (S.S.E. I) 7,2; *Gabriela Negoescu* (Progr.) 7,2. lungime (fete): *Aura Petrescu* (S.S.E. II) 5,10 m; *Cezara Dafinescu* (C.S.S.) 4,88 m; *Elisabeta Scarciu* (S.S.E. II) 4,85 m. Înălţime (fete): *Cezara Dafinescu* (C.S.S.) 1,45 m; *Cornelia Gheorghe* (C.S.S.) 1,41 m; *Dumitra Radu* (Viit.) 1,38 m. Greutate: *Elisabeta Scarciu* (S.S.E. II) 11,16 m; *Cornelia Bartoş* (S.S.E. II) 9,85 m; *Teodora Sîmbotin* (Dinamo) 9,41 m.

NICOLAE D. NICOLAE
corespondent

Aspect de la întrecerea de cros din cadrul „Cupei 8 Martie" organizată de clubul Metalul, desfăşurată pe aleile parcului „23 August" din Capitală.

Foto: Nicolae D. Nicolae

Este necesar un pas mai hotărît pe drumul dezvoltării atletismului

Activitatea atletismului pe anul 1963 a fost pe larg dezbătută — sub aspectele ei multilaterale — în cadrul şedinţei lărgite a biroului federal. Concluziile generale au consemnat, pe de o parte, progresul evident înregistrat în creşterea unor performanţe, iar pe de altă parte străduinţele — încheiate cu unele rezultate satisfăcătoare — în ceea ce priveşte dezvoltarea bazei de mase a atletismului nostru, în lumina sarcinilor trasate de Conferinţa pe ţară a UCFS, precum şi cu prilejul consfătuirii federaţiei de specialitate.

Aşa cum era firesc, discuţiile principale s-au axat pe unele probleme de bază care — pe parcursul anului trecut — au fost dezbătute şi în paginile ziarului nostru. Indeosebi s-a vorbit despre IMBUNATAŢIREA MUNCII IN CADRUL SECŢIILOR DIN CLUBURILE ŞI ASOCIAŢIILE SPORTIVE.

Şi pentru că în atletism, poate mai mult decît în alte sporturi, faptele vorbesc în limbajul lapidar, dar atît de convingător al cifrelor, vom desfăşura discuţia noastră folosind tocmai cîteva din cifrele asupra cărora s-au oprit şi mulţi dintre vorbitori.

UNA NE PROPUNEM ŞI ALTA REALIZAM?

In cadrul măsurilor iniţiate pentru dezvoltarea bazei de mase a atletismului, un obiectiv important l-a constituit, anul trecut, creşterea numărului de atleţi legitimaţi. Este un capitol la care, fără îndoială, trebuie evidenţiate eforturile asociaţiilor, cluburilor sportive şi organelor UCFS din unele regiuni care nu numai că şi-au respectat angajamentele iniţiale, dar au depus o muncă susţinută pentru ca un număr mult mai mare de tineri şi tinere să înceapă practicarea organizată a atletismului. Putem astfel aminti regiunea Argeş, care şi-a depăşit cu mult angajamentul luat, regiune în care, într-adevăr, se simte un interes deosebit faţă de anii trecuţi pentru răspîndirea largă a atletismului în rîndurile tineretului. Alte regiuni care, în această privinţă, au muncit cu simţ de răspundere şi care fără să se mulţumească cu obiectivul propus au reuşit însemnate depăşiri sînt **Banat, Bacău, Hunedoara** etc.

Lucrurile nu stau, din păcate, la fel şi în celelalte regiuni ale ţării. Continuînd să se ocupe doar de cele cîteva vîrfuri sportive, manifestînd un stil de muncă potrivit căruia „cui îi place atletismul, vine singur la stadion" şi avînd o sporadică legătură cu şcolile, activiştii sportivi şi în primul rînd antrenorii, profesorii de educaţie fizică şi membrii comisiilor de atletism din unele regiuni, n-au reuşit, decît în foarte mică măsură, să realizeze obiectivele propuse pentru anul 1963. Una şi-au propus, şi cu totul alta au realizat, de exemplu, activiştii sportivi din regiunile **Cluj, Dobrogea, Crişana, Mureş-Autonomă Maghiară** etc., unde procentajul de creştere a numărului de atleţi legitimaţi indică numai 20—50 la sută faţă de angajamentele luate. Cu totul inexplicabilă ne apare, în mod deosebit, situaţia cluburilor şi a asociaţiilor sportive din regiunile **Mureş-Autonomă Maghiară** şi **Galaţi** care la sfîrşitul anului 1963 au avut cu 20 de atleţi mai... puţin decît în 1962!

Am subliniat deseori, în coloanele ziarului nostru, activitatea rodnică în domeniul atletismului desfăşurată de asociaţiile şi cluburile bucureştene. Trebuie de spus însă că, în ceea ce priveşte numărul de atleţi legitimaţi, creşterea a fost necorespunzătoare şi cu mult sub posibilităţi. Şi pentru a ilustra felul defectuos în care s-a muncit în această direcţie, vom arăta doar că faţă de angajamentul de a se spori cu 953 numărul atleţilor legitimaţi, s-a realizat numai... 249.

Faptul că în unele regiuni s-a muncit fără pasiune, fără o înţelegere deplină a rolului pe care îl are creşterea numărului de atleţi legitimaţi în dezvoltarea bazei de mase a atletismului nostru, a făcut ca un obiectiv important pe deplin posibil de realizat, să nu poată fi îndeplinit în ansamblu, pe întreaga ţară. Iată unde duce superficialitatea în stilul de muncă, formalismul în îndeplinirea angajamentelor, a sarcinilor trasate.

MAI MULTE SECŢII, DAR ŞI MAI MULTA ACTIVITATE...

Pentru a asigura cadrul organizatoric corespunzător unei bogate activităţi atletice, au fost luate încă de la începutul anului trecut diferite măsuri care să asigure creşterea numărului de secţii afiliate. O preocupare deosebită în acest domeniu atît de important al activităţii atletice, au manifestat cluburile şi asociaţiile sportive din aceleaşi regiuni evidenţiate mai înainte pentru rezultatele obţinute în creşterea numărului de atleţi legitimaţi. Astfel, Argeşul, în loc de 3 secţii cît îşi propusese să afilieze anul trecut, a realizat 17. Mai trebuie evidenţiată munca depusă în această direcţie şi în regiunile Bucureşti, Banat, Hunedoara şi Oltenia.

Participanţii la discuţii au scos însă în evidenţă serioasele rămîneri în urmă din alte regiuni ale ţării, ceea ce a făcut ca nici la acest capitol să nu se îndeplinească, în ansamblu, obiectivele propuse de federaţia de atletism: au fost afiliate numai 177 de secţii (faţă de 226 cît reprezenta angajamentul pentru anul 1963).

Trebuie spus că la această stare de lucruri a contribuit slaba muncă desfăşurată în regiuni cum sînt Cluj, Crişana, Dobrogea, Maramureş, Mureş-Autonomă Maghiară şi oraşul Bucureşti. **Cu atît mai surprinzătoare apare această situaţie cu cît, printre codaşe se numără regiuni cu un mare număr de asociaţii şi cluburi sportive (foarte multe şcolare), care aveau reale posibilităţi de a atrage noi şi noi tineri în practicarea atletismului şi de a îmbunătăţi activitatea în această ramură sportivă.**

Este de aşteptat ca răspunsul la această critică a participanţilor la şedinţa lărgită, să nu fie exprimat prin aceleaşi angajamente formale, ci prin rezultate concrete pe care dorim să le consemnăm chiar de la începutul acestui sezon atletic.

Problema creşterii numărului de secţii afiliate nu trebuie însă nicidecum înţeleasă ca un scop în sine. Ea nu poate şi nu trebuie să fie despărţită de preocuparea permanentă pentru ca aceste secţii, unităţi de bază ale atletismului nostru, să-şi ducă viaţa, în mod